

ไมโครซอฟต์วิซวลเบสิก สำหรับวินโดวส์

ลักษณะของวิซวลเบสิก

วิซวลเบสิก (VISUAL BASIC) นับเป็นผลิตภัณฑ์ที่นำมาซึ่งการปฏิวัติโปรแกรมใช้งานทีเดียว (และกำลังเป็นที่ถูกจับตามองว่า อาจเป็นมาตรฐานทางด้านการเขียนโปรแกรมแบบวิซวลหรือไม่) ทั้งนี้เนื่องจากเป็นโปรแกรมใช้งานตัวหนึ่ง ที่เปลี่ยนวิธีการคิดและวิธีการโปรแกรมของนักเขียนโปรแกรมเสียใหม่ โดยจะมีชุดออกแบบส่วนเชื่อมประสานกับผู้ใช้และภาษาเบสิก ซึ่งช่วยทำให้การเขียนโปรแกรมเป็นไปได้อย่างมากขึ้น นอกจากนี้ยังนำมาซึ่งความสนุกเพลิดเพลินอีกด้วย ซึ่งเป็นคุณสมบัติหนึ่งที่ทำให้ยากในโปรแกรมใช้งานเพื่อการเขียนโปรแกรมทั่วไป

ในการเขียนโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิกนั้น จะเริ่มจากออกแบบหน้าจอบนวินโดวส์ หรือในวิซวลเบสิก เรียกว่า ฟอรัม ในฟอรัมจะประกอบด้วยวัตถุต่าง ๆ ที่จะทำงานด้วยกัน วัตถุต่าง ๆ นี้ในวิซวลเบสิก เรียกว่า คอนโทรล เช่น ข้อความ, ช่องรับข้อความ, ปุ่มควบคุมต่าง ๆ เป็นต้น เมื่อนำวัตถุเหล่านี้จากหน้าต่างกล่องเครื่องมือ (Toolbox) มาวางประกอบกัน เป็นหน้าต่างของจอภาพแล้ว จึงค่อยมาระบุว่าจะทำงานอย่างไร โดยเขียนโปรแกรมประกอบเข้ากับวัตถุเหล่านี้ วัตถุแต่ละตัวจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับมันได้หลายอย่าง ถ้าเราต้องการให้วัตถุมันตอบสนองต่อเหตุการณ์ใด ก็เขียนโปรแกรมภาษาเบสิกการทำงานไว้กับเหตุการณ์นั้น เช่น ถ้าเป็นปุ่มควบคุม แล้วเราต้องการให้ทำงาน เมื่อมีการคลิกหรือดับเบิลคลิกเมาส์ ก็ระบุว่าจะหากมีการคลิกที่ปุ่มควบคุมนี้ จะต้องทำอะไร หรือถ้ามีการดับเบิลคลิกจะต้องทำอะไร เหตุการณ์ที่ไม่ได้ระบุไว้ ก็จะไม่ส่งผลต่อวัตถุนั้น

ในทุกวัตถุจะมีลักษณะหรือคุณสมบัติของตัวเอง เช่น วัตถุช่องรับข้อความจะมีชื่อที่ใช้แทนตัวเองในการเขียนโปรแกรม มีความกว้าง ความสูง และสีของช่องรับข้อความ โดยเราสามารถอ้างถึง หรือเปลี่ยนคุณสมบัติเหล่านี้ได้จากการเขียนโปรแกรม หรือโดยใช้หน้าต่างคุณสมบัติของวัตถุแต่ละอัน

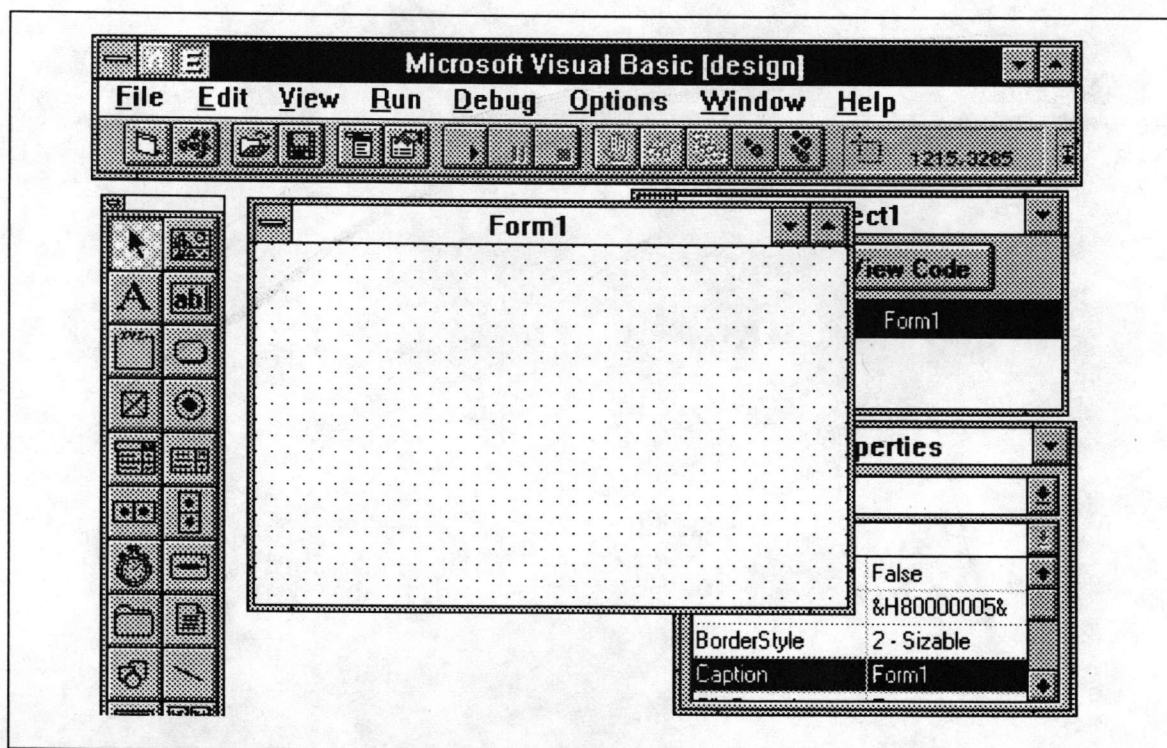
อย่างไรก็ตาม ภาษาเบสิกของซอฟต์แวร์ตัวนี้ จะไม่เหมือนภาษาเบสิกมาตรฐานทั่วไปเสียทีเดียว ทั้งนี้เพราะมีคำสั่งบางคำสั่งหายไป ในขณะที่บางคำสั่งก็ได้เพิ่มเติมเข้ามา

สรุปแล้วผู้ที่เขียนโปรแกรมบนวิซวลเบสิกนี้ ไม่จำเป็นต้องรู้เรื่องวิธีการเขียนโปรแกรมในลักษณะเชิงวัตถุ

(Object-Oriented Language) หรือเรื่องการทำงานภายในของวินโดวส์เลยแม้แต่น้อย ก็สามารถที่จะเขียนโปรแกรมสำหรับวินโดวส์ได้ ซึ่งเมื่อเขียนโปรแกรมบนวิซวลเบสิกเสร็จแล้ว ก็สามารถแปลโปรแกรมให้เป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถทำงานได้เดี่ยว ๆ เป็นแฟ้มนามสกุล .EXE เป็นเหมือนอีกโปรแกรมประยุกต์หนึ่งบนวินโดวส์เลย มีความสามารถในทุกด้านที่โปรแกรมประยุกต์หนึ่ง ๆ บนวินโดวส์ทำได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรายการเลือกแบบดึงลง ช่องรับข้อความ การย่อขยายขนาดของวินโดวส์หรืออื่น ๆ

สภาพแวดล้อมในการพัฒนาโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิก

เมื่อวิซวลเบสิกเริ่มทำงาน จะเห็นหน้าต่างแสดงลิขสิทธิ์ และชื่อเจ้าของชุดสำเนาของวิซวลเบสิก จากนั้นจะเห็นสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในวิซวลเบสิก ดังรูป 3.1

รูปที่ 3.1 สภาพแวดล้อมภายในวิซวลเบสิก

หน้าจอก็จะประกอบด้วย 7 ส่วนสำคัญ คือ

1. แท่งแสดงชื่อโปรแกรมประยุกต์ (Title Bar)

เป็นแท่งในแนวนอนอยู่บนสุดของหน้าจอ ซึ่งทุกโปรแกรมประยุกต์สำหรับวินโดวส์จะมีแท่งนี้เสมอ
แรกเริ่มแท่งนี้จะแสดงคำว่า

Microsoft Visual Basic [design]

หมายความว่า ขณะนี้เป็น ช่วงเวลาการออกแบบ (Design Time) จอภาพและเขียนโปรแกรม
ประกอบเข้าไปกับวัตถุต่าง ๆ ให้ทำงานตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยทุกวัตถุจะมีคุณสมบัติเฉพาะที่สามารถ
เปลี่ยนแปลงค่าได้ เมื่อเราสั่งดำเนินงานโปรแกรมที่ได้ออกแบบไว้ แท่งแสดงชื่อโปรแกรมจะเปลี่ยนเป็น

Microsoft Visual Basic [run]

หมายความว่า ขณะนี้เป็นช่วงเวลาดำเนินงาน (Run Time) และเมื่อต้องมีการแก้ไขจุดบกพร่อง
(Debug) โปรแกรมจะหยุดทำงานชั่วคราว แล้วที่แท่งแสดงชื่อโปรแกรมจะเปลี่ยนเป็น

Microsoft Visual Basic [break]

2. แท่งรายการเลือก (Menu Bar)

เราสามารถใช้อำนาจต่าง ๆ ทำการพัฒนา , ทดสอบ และบันทึกโปรแกรมไว้ รายการเลือก File
มีคำสั่งที่ใช้ทำงานกับแฟ้มต่าง ๆ ที่ใช้สร้างโปรแกรมประยุกต์ และที่สำคัญคือใช้เพิ่มคอนโทรลใหม่ได้ (แฟ้มสกุล
.VBX) ด้วยคำสั่ง Add File ของรายการเลือกนี้ รายการเลือก Edit ใช้ในการแก้ไขโปรแกรมที่เราเขียน
และมีเครื่องมือในการค้นหาและแทนที่ตัวอักษร รายการเลือก View ใช้ในการเข้าถึงส่วนต่าง ๆ ของโปรแกรม
รายการเลือก Run ใช้ทดสอบโปรแกรมที่สร้างขึ้น รายการเลือก Debug เป็นเครื่องมือในการแก้ไขข้อผิดพลาด
(Bug) ของโปรแกรม รายการเลือก Option ใช้ควบคุมสภาพแวดล้อมของการพัฒนาโปรแกรม รายการเลือก
Window ใช้เข้าถึงหน้าต่างต่าง ๆ ภายในวิซวลเบสิก ใช้ออกแบบเมนูสำหรับโปรแกรมของเรา ส่วนรายการเลือก
Help ใช้ขอความช่วยเหลือจากวิซวลเบสิก (Cornell, 1993)

ทุกรายการเลือกจะมีอักษรตัวหนึ่งขีดเส้นใต้ไว้ การกด [Alt] แล้วตามด้วยการกดตัวอักษรที่ขีดเส้นใต้
จะเป็นการเปิดรายการเลือกนั้น ๆ ขึ้นมาในลักษณะของรายการเลือกแบบดังลง

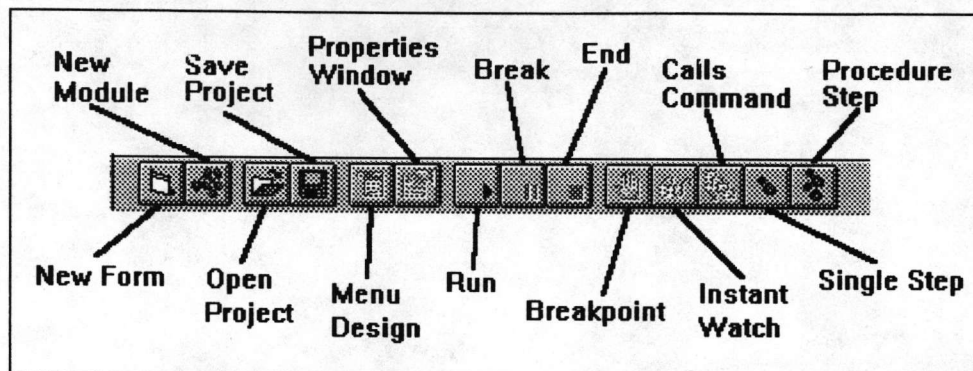
3. แท่งเครื่องมือ (Toolbar)

แท่งเครื่องมือจะอยู่ที่แท่งรายการเลือก เมื่อคลิกเมาส์ที่แต่ละสัญลักษณ์ในแท่งเครื่องมือ จะเป็นการ
เลือกการทำงานบางอย่างแทนการใช้รายการเลือก สัญลักษณ์จากซ้ายไปขวาจะทำงานแตกต่างกันดังนี้

New Form ใช้เพิ่มฟอร์มใหม่ให้กับโปรแกรม

New Module ใช้เพิ่มโมดูล

- Open Project ใช้สร้างโปรเจกต์ใหม่
- Save Project ใช้บันทึกเพิ่มโปรเจกต์ลงดิสก์
- Menu Design ใช้ออกแบบรายการเลือกของโปรแกรม
- Activate Properties Window สามารถเปลี่ยนแปลงค่าของคุณสมบัติภายในหน้าต่างคุณสมบัติได้
- Run สั่งดำเนินงานโปรแกรม

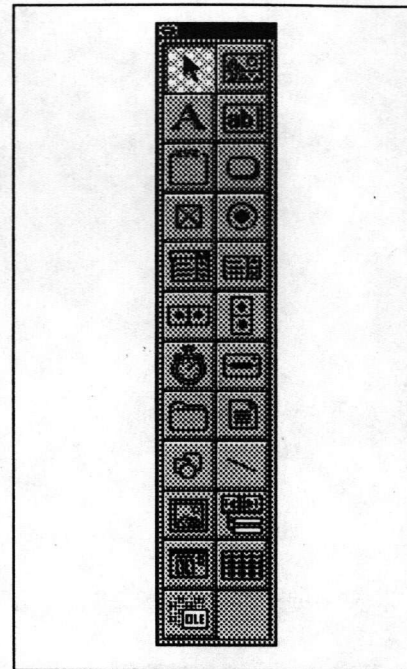
รูปที่ 3.2 แท่งเครื่องมือ

- Break หยุดการทำงานของโปรแกรมชั่วคราว
- End หยุดการทำงานของโปรแกรม
- Breakpoint กำหนดจุดหยุดชั่วคราวของโปรแกรม เมื่อมีการสั่งดำเนินงานโปรแกรม
- Instant Watch ใช้ดูค่าต่าง ๆ ของตัวแปร โดยการหยุดการทำงานของโปรแกรมไว้ชั่วคราว
- Calls Command แสดงรายชื่อของกระบวนการงาน (Procedure) ภายในโปรแกรม
- Single Step ดำเนินงานโปรแกรมทีละบรรทัด
- Procedure Step ดำเนินงานโปรแกรมทีละบรรทัด และให้ถือว่า 1 กระบวนการงาน คือ 1 บรรทัด

ด้วยเช่นกัน

4. หน้าต่างกล่องเครื่องมือ (Toolbox)

อยู่ทางด้านซ้ายของจอและทางด้านล่างของแท่งเครื่องมือ ซึ่งจะมีวัตถุหรือคอนโทรลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาโปรแกรมอยู่ 22 แบบ โดยแต่ละสัญลักษณ์จะแทนคอนโทรลแต่ละแบบ เราสามารถสร้างวัตถุหรือคอนโทรลขึ้นมาใหม่ได้ คอนโทรลนั้นเรียกว่า CUSTOM CONTROL และจะเก็บอยู่ในแฟ้มสกุล .VBX เราใช้หน้าต่างกล่องเครื่องมือนี้ในการสร้างปุ่มคำสั่ง สร้างข้อความ และคอนโทรลต่าง ๆ ของโปรแกรม และเมื่อใช้คำสั่ง Add File ของรายการเลือก File เพิ่มแฟ้มสกุล .VBX แล้ว จะได้สัญลักษณ์เพิ่มขึ้นตามจำนวนของแฟ้ม .VBX ที่ถูกเพิ่มเข้ามา และชื่อของแฟ้ม .VBX นั้นจะไปปรากฏในหน้าต่างโปรเจกต์ด้วย

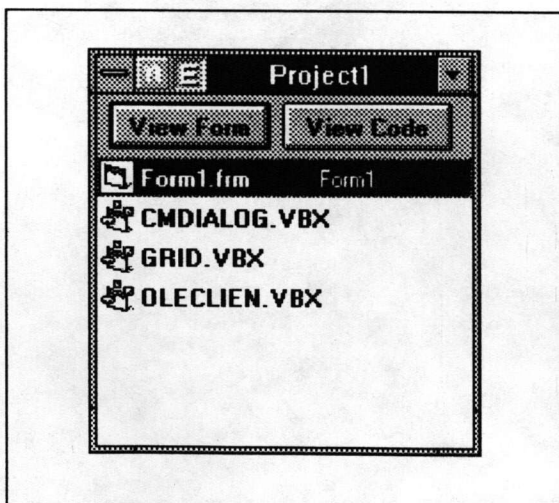
รูปที่ 3.3 หน้าต่างกล่องเครื่องมือ

5. หน้าต่างฟอร์มเริ่มต้น (The Initial Form Window)

จะอยู่ประมาณกลางจอภาพ เราจะใช้หน้าต่างฟอร์มนี้ในการกำหนดหน้าต่างของหน้าต่างของโปรแกรม คำว่า "ฟอร์ม" ของวิซวลเบสิกจึงหมายถึง "หน้าต่าง" นั่นเอง

6. หน้าต่างโปรเจกต์ (Project Window)

แต่ละโปรแกรมของวิซวลเบสิก สามารถใช้ชุดคำสั่งและฟอร์มที่สร้างขึ้นก่อนแล้วรวมกันได้

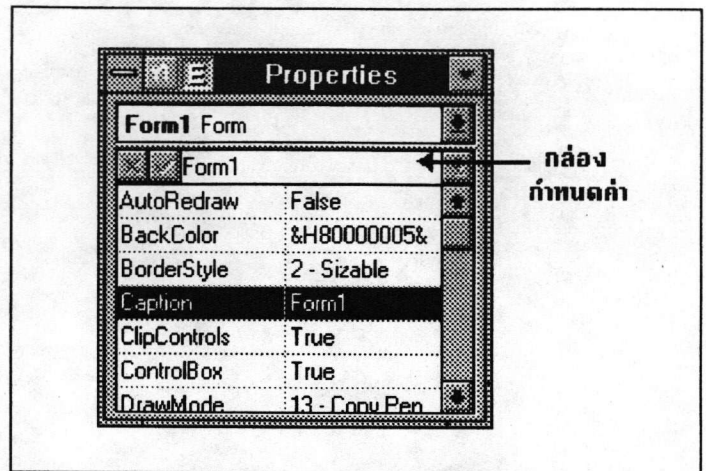

รูปที่ 3.4 หน้าต่างโปรเจกต์

โดยอยู่ในลักษณะที่เรียกว่า โปรเจกต์ ในโปรเจกต์หนึ่ง ๆ สามารถมีได้หลายฟอร์ม และชุดคำสั่งที่เกี่ยวข้อง คอนโทรลภายในฟอร์ม จะถูกเก็บแยกเป็นแฟ้มต่างหาก จากแฟ้มที่เก็บฟอร์ม (มีสกุลเป็น FRM) ตัวโปรแกรมก็อาจมีหลายโมดูล ซึ่งแต่ละโมดูลก็อาจจะเก็บแยกเป็นแฟ้มต่างหากได้อีกเช่นกัน (มีสกุลเป็น .BAS) ดังนั้นจึงมีหลายแฟ้มข้อมูลที่ใช้ในการสร้างโปรแกรมประยุกต์ จึงต้องมีแฟ้มหนึ่งใช้เก็บรายละเอียดของแฟ้มเหล่านั้น เรียกว่า แฟ้มสร้างโปรเจกต์ (Project Make File) (มีสกุลเป็น .MAK)

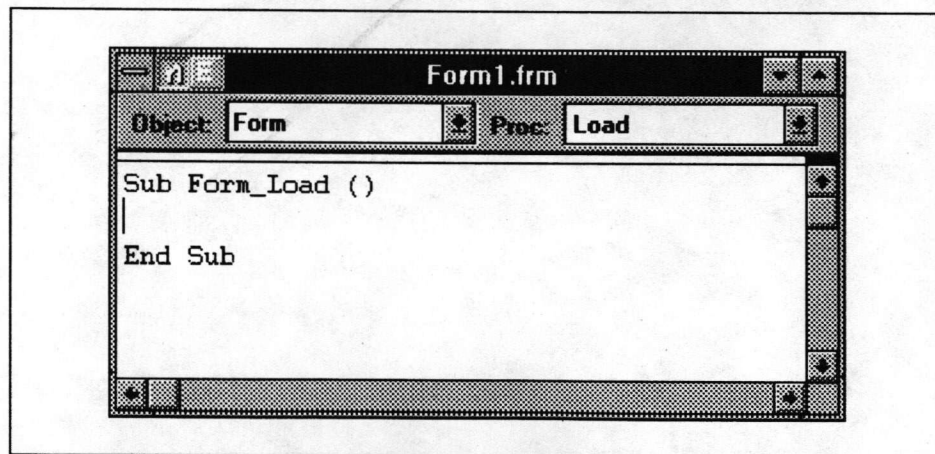
7. หน้าต่างคุณสมบัติ (Properties Window)

ในการเปลี่ยนแปลงค่าของ
คุณสมบัติ ทำได้ 2 วิธี โดยในตอนแรก
ใช้ปุ่มลูกศรเลื่อนขึ้นลงหาคุณสมบัติที่ต้องการ
ก่อน เมื่อพบแล้วให้พิมพ์ค่าใหม่ได้เลย
เสร็จแล้วกด [Enter] หรือใช้การคลิกเมาส์
ที่กล่องกำหนดค่า (Setting Box) ภายใน
หน้าต่างคุณสมบัติก่อน แล้วจึงค่อยพิมพ์ค่า
ใหม่เข้าไปก็ได้

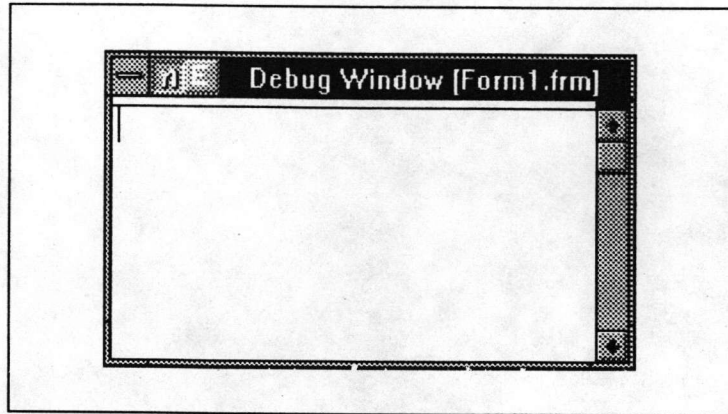
รูปที่ 3.5 หน้าต่างคุณสมบัติ

เมื่อเราดับเบิลคลิกที่หน้าต่างฟอร์มหรือที่คอนโทรลใด ๆ ในฟอร์มในช่วงเวลาการออกแบบ ก็จะปรากฏ
หน้าต่างสำหรับเขียนโปรแกรม (Code Window) ให้กับเหตุการณ์ของฟอร์ม หรือคอนโทรลนั้น

รูปที่ 3.6 หน้าต่างสำหรับเขียนโปรแกรม

นอกจากนี้ยังมี หน้าต่างแก้ไขโปรแกรม (Debug Window) ที่ใช้ตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดของ
โปรแกรม ซึ่งปรากฏขึ้นภายหลังเมื่อมีการสั่งดำเนินงานโปรแกรม

รูปที่ 3.7 หน้าต่างแก้ไขโปรแกรม

สามารถศึกษารายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิกจาก Cornell, G. 1993. The Visual Basic 3 for Windows Handbook. Berkeley, U.S.A.: Osborne McGraw-Hill. หรือหนังสือเล่มอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิซวลเบสิกสำหรับวินโดวส์

คอนโทรลที่สร้างขึ้นใหม่ (CUSTOM CONTROL)

วิธีการสร้างคอนโทรลขึ้นใหม่นั้น จะคล้าย ๆ กับการสร้างโปรแกรมประยุกต์สำหรับวินโดวส์ คือ ต้องจัดการกับข้อความต่าง ๆ และต้องมีการเรียกใช้ฟังก์ชัน API แต่ก็มีข้อแตกต่างกัน คือ

- คอนโทรลที่สร้างใหม่นั้นจะเก็บเป็นแฟ้มข้อมูลแบบ DLL ซึ่งจะมีวิธีการนำเข้าหน่วยความจำที่แตกต่างไปจากโปรแกรมประยุกต์ธรรมดา
- คอนโทรลที่สร้างใหม่นี้ สร้างขึ้นสำหรับวิซวลเบสิก ดังนั้นจึงมีรูปแบบที่ใช้ในการติดต่อกันโดยเฉพาะ

1. โครงสร้างพื้นฐานของคอนโทรลคลาส (CONTROL CLASS)

คอนโทรลที่สร้างขึ้นใหม่ มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า คอนโทรลคลาส โดยคอนโทรลคลาส ถูกนำเข้าสู่หน่วยความจำเป็นส่วนหนึ่งของโปรเจกต์ จากนั้นผู้พัฒนาโปรแกรมประยุกต์ด้วยวิซวลเบสิกก็สามารถสร้างตัวตน (Instance) ของคลาสนี้ขึ้นมาที่ตัวตนก็ได้ หากมีหน่วยความจำเพียงพอ

จะเข้าใจลักษณะของคอนโทรลคลาสได้ง่ายขึ้น โดยให้นึกถึงคอนโทรลมาตรฐาน (STANDARD CONTROL) ในวิซวลเบสิก แต่ละสัญรูปในหน้าต่างกล่องเครื่องมือ ยกเว้นเครื่องมือตัวชี้ (Pointer) หมายถึง แต่ละคลาส เช่น ผู้พัฒนาโปรแกรมประยุกต์สามารถสร้างช่องรับข้อความขึ้นมาที่อื่นก็ได้ แต่ทุกอันล้วนเป็นตัวตนของคลาสช่องรับข้อความ

(ต่อไปขอให้ดูโครงสร้างของแฟ้ม BISEARCH.H และ BISEARCH.C ที่ท้ายบทนี้พร้อมกันไปด้วย)

คอนโทรลคลาส ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ต้นแบบ (CONTROL MODEL) และ กระบวนการ (CONTROL PROCEDURE)

1.1 ต้นแบบของคอนโทรล เป็นโครงสร้างของภาษาซีที่กำหนดลักษณะพื้นฐานของคอนโทรลคลาส (BISEARCH.H บรรทัดที่ 178 - 195) เช่น ชื่อของคอนโทรลโดยปริยาย, ชื่อของคลาสที่ให้กำเนิด (PARENT CLASS) คอนโทรล และมีตัวชี้ (Pointer) ไปยังตารางที่สำคัญมาก 2 ตาราง (BISEARCH.H บรรทัดที่ 190 - 191) คือ

1. ตารางข้อมูลคุณสมบัติ (PROPERTY INFORMATION TABLE) เก็บรายละเอียดของ คุณสมบัติทั้งหมดของคอนโทรล (BISEARCH.H บรรทัดที่ 109 - 126)

2. ตารางข้อมูลเหตุการณ์ (EVENT INFORMATION TABLE) เก็บรายละเอียดของ เหตุการณ์ และอาร์กิวเมนต์ (Argument) ทั้งหมดที่ใช้ในคอนโทรล (BISEARCH.H บรรทัดที่ 158 - 170)

1.2 กระบวนการของคอนโทรล (BISEARCH.C บรรทัดที่ 19 - 107 ในที่นี้ คือ TreeCtlProc) ทำหน้าที่เหมือนกับกระบวนการของวินโดวส์ (WINDOW PROCEDURE) ของโปรแกรมประยุกต์สำหรับวินโดวส์ กล่าวคือ จะรับข้อความ (Message) ต่าง ๆ และจัดการกับข้อความเหล่านั้น (BISEARCH.C บรรทัดที่ 30 - 106) ตลอดจนกำหนดว่า เหตุการณ์แต่ละอย่างจะเกิดขึ้นเมื่อไร และต้องทำหน้าที่วาดตัวคอนโทรลบนจอภาพ ด้วยถ้าตัวคอนโทรลนั้นไม่ได้เป็นคลาสย่อย (SUBCLASS) ของคอนโทรลคลาสของวินโดวส์ (WINDOWS CONTROL CLASS) (BISEARCH.C บรรทัดที่ 80 - 91)

เนื่องจากตัวคอนโทรลคลาสทำงานในลักษณะของ DLL ดังนั้นจึงไม่มีกระบวนการ WinMain เพราะตัวคอนโทรลจะถูกเชื่อมเข้ากับโปรแกรมประยุกต์ที่กำลังทำงานอยู่ก่อนแล้ว

2. ลักษณะของคอนโทรลคลาส

แฟ้มของคอนโทรลที่สร้างขึ้นใหม่ (สกุล .VBX) สามารถทำงานได้โดย

1. วิศวกรเมสิกส์ดำเนินการฟังก์ชัน VBINITCC ซึ่งจะต้องกำหนดให้เป็นกระบวนการที่วินโดวส์ สามารถเรียกใช้ได้ (EXPORTED) ไว้ในแฟ้มของคอนโทรลที่สร้างขึ้นใหม่ (BISEARCH.C บรรทัดที่ 130 - 139)

2. ฟังก์ชัน VBINITCC จะทำการลงทะเบียน (Register) ต้นแบบของคอนโทรลด้วยการใช้ ฟังก์ชัน VBRegisterModel พร้อมทั้งผ่านค่าที่อยู่ของโครงสร้างของต้นแบบไปให้ (BISEARCH.C บรรทัดที่ 137) ซึ่ง VBINITCC สามารถลงทะเบียนต้นแบบของคอนโทรลได้หลายครั้งในกรณีที่มีการนำหลาย ๆ คอนโทรลคลาสเข้าสู่ หน่วยความจำ และในโครงสร้างต้นแบบของคอนโทรล จะมีตัวชี้ไปยังที่อยู่ของกระบวนการของคอนโทรล (BISEARCH.H บรรทัดที่ 182) ซึ่งกระบวนการนี้ก็ต้องกำหนดให้เป็นกระบวนการที่วินโดวส์สามารถเรียกใช้ได้ ด้วยเช่นกัน (BISEARCH.C บรรทัดที่ 19)

3. จากนั้นผู้พัฒนาโปรแกรมด้วยวิศวกรเมสิกส์จะสร้างตัวตนของแต่ละคลาสขึ้นมาเท่าไรก็ได้

4. เมื่อมีข้อความส่งไปยังแต่ละตัวตนของคลาส กระบวนการของคอนโทรลจะจัดการกับข้อความเหล่านั้น (BISEARCH.C บรรทัดที่ 30 - 106) โดยที่ตัวข้อความที่ถูกส่งไปยังกระบวนการของคอนโทรล จะมีแฮนเดิล (HANDLE) ของโครงสร้างของคอนโทรล (CONTROL STRUCTURE) ส่งไปด้วย (BISEARCH.C บรรทัดที่ 21) ซึ่งแฮนเดิลของโครงสร้างนี้เองเป็นตัวกำหนดว่าข้อความนั้นเป็นของตัวตนใด

เนื่องจากเพิ่มคอนโทรลที่สร้างใหม่มีลักษณะเป็น DLL ดังนั้นจึงต้องมีกระบวนการเริ่มต้น (INITIALIZATION) DLL 1 ครั้งในตอนแรกที่คอนโทรลถูกนำเข้ามาในหน่วยความจำครั้งแรก ด้วยฟังก์ชัน LibMain (BISEARCH.C บรรทัดที่ 113 - 124) ซึ่งด้วยลักษณะของ DLL แล้ว จึงสามารถใช้เพิ่มคอนโทรลสกุล .VBX ร่วมกันได้ระหว่างตัวตนต่าง ๆ ของวิซวลเบสิก

ส่วนฟังก์ชัน VBINITCC อาจถูกเรียกใช้หลายครั้ง โดยจะถูกเรียก 1 ครั้ง เมื่อ 1 ตัวตนของวิซวลเบสิก มีการใช้เพิ่ม .VBX ของคอนโทรลคลาส

สภาพแวดล้อมในการพัฒนาโปรแกรม ก็มีหลายตัวตน เช่น VB.EXE ก็เป็นตัวตนหนึ่งของวิซวลเบสิก

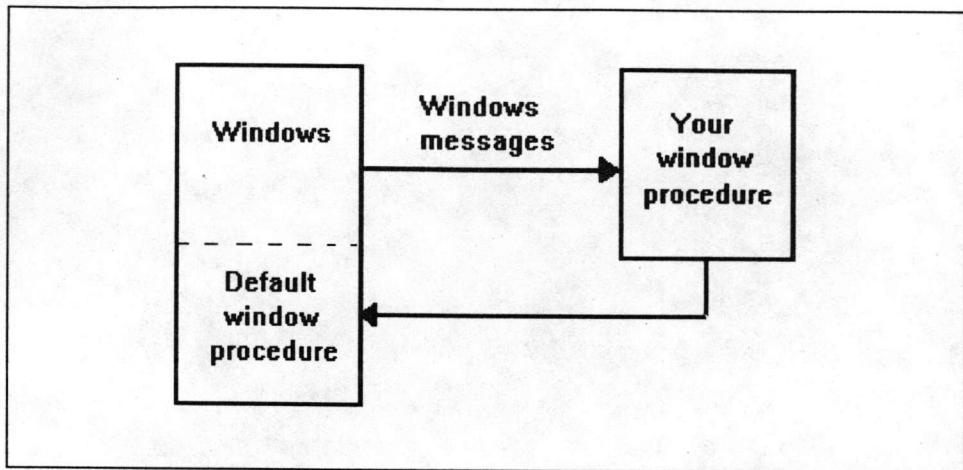
แต่ละโปรแกรมประยุกต์ที่เกิดจากวิซวลเบสิก ก็ถือเป็น 1 ตัวตนของวิซวลเบสิก เพราะฉะนั้นแต่ละโปรแกรมประยุกต์ที่ใช้เพิ่ม .VBX จะเรียกใช้ VBINITCC เพื่อลงทะเบียนให้กับต้นแบบของคอนโทรล

เมื่อโปรแกรมประยุกต์ได้มีการใช้เพิ่มคอนโทรลที่สร้างขึ้นใหม่ ผู้ใช้โปรแกรมประยุกต์นั้นก็ต้องมีสำเนาของเพิ่มคอนโทรล สกุล .VBX นั้นด้วย

3. การส่งข้อความไปยังคอนโทรลของวิซวลเบสิก

ส่วนใหญ่แล้วในการเขียนโปรแกรมประยุกต์สำหรับวินโดวส์ จะต้องเกี่ยวข้องกับการส่ง, รับ และจัดการข้อความต่าง ๆ การสร้างคอนโทรลขึ้นมาใหม่ก็ต้องจัดการกับข้อความเช่นเดียวกัน แต่ก็มีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างออกไป

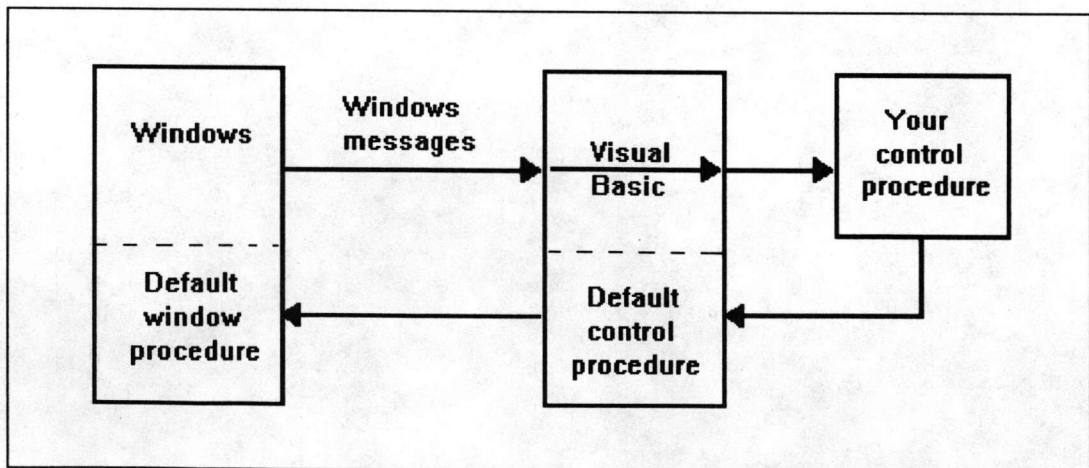
ตัววินโดวส์จะส่งข้อความที่เหมาะสมไปให้กับแต่ละโปรแกรมที่ทำงานอยู่ภายใต้วินโดวส์ ซึ่งกระบวนการวินโดวส์ของแต่ละโปรแกรม จะจัดการกับข้อความเหล่านี้ หรืออาจส่งข้อความต่อไปยังส่วนประมวลผลข้อความโดยปริยาย (Default Message Processor) ดังรูป 3.8

รูปที่ 3.8 การส่งข้อความระหว่างวินโดวส์กับโปรแกรมภายใต้วินโดวส์ทั่ว ๆ ไป

แต่ละข้อความจะเป็นตัวบอกกับกระบวนการวินโดวส์ว่า เมื่อไรที่หน้าต่างถูกสร้างขึ้นแล้ว เมื่อไรที่ต้องเปลี่ยนแปลงขนาด หรือเคลื่อนย้ายหน้าต่าง และอื่น ๆ หรือ เมื่อมีการกดคีย์บอร์ด หรือเมาส์ ก็จะมีข้อความส่งมายังกระบวนการวินโดวส์ด้วยเช่นกัน

เมื่อมีการนำคอนโทรลที่สร้างใหม่เข้าสู่หน่วยความจำ วินโดวส์ก็จะส่งข้อความที่เหมือน ๆ กับข้อความที่ส่งไปให้กับโปรแกรมประยุกต์อื่น ๆ ไปยังคอนโทรลนั้น แต่ตัววิซวลเบสิกจะเป็นผู้รับข้อความนั้นก่อน แล้วจะเลือกว่าจะส่งข้อความนั้นต่อไปยังกระบวนการของคอนโทรลหรือไม่ ซึ่งกระบวนการของคอนโทรลเองจะจัดการกับข้อความนั้น หรืออาจส่งข้อความนั้นต่อไปยังส่วนประมวลผลข้อความโดยบริยายของวิซวลเบสิกด้วยการใช้ฟังก์ชัน VbDefControlProc (BISEARCH.C บรรทัดที่ 105) ดังรูป 3.9

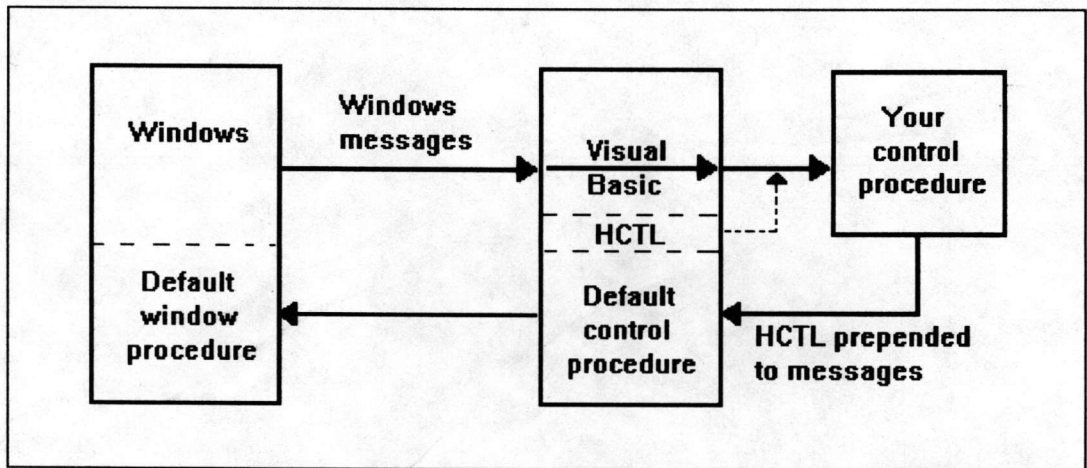
รูปที่ 3.9 การส่งข้อความไปยังกระบวนการของคอนโทรล

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า วิซวลเบสิกจะเป็นผู้เลือกที่จะส่งข้อความใดไปยังกระบวนการของคอนโทรล เพราะในบางกรณี ข้อความนั้นมีผลต่อลักษณะของคอนโทรล เช่น ข้อความของคีย์บอร์ดและเมาส์จะไม่ถูกส่งต่อไป

ยังคอนโทรลในช่วงเวลาการออกแบบ เพราะผู้พัฒนาโปรแกรมประยุกต์ด้วยวิซวลเบสิกใช้คีย์บอร์ดและเมาส์ในการเคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลงขนาด และกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ของคอนโทรล

เมื่อวิซวลเบสิกจะส่งข้อความไปยังกระบวนการงานของคอนโทรล วิซวลเบสิกจะส่งแฮนเดิลของคอนโทรลไปด้วย (BISEARCH.C บรรทัดที่ 21) ซึ่งแฮนเดิลนี้จะใช้ในการเข้าถึงโครงสร้างของแต่ละตัวตนของคอนโทรล และโครงสร้างนี้ก็เป็นลักษณะเฉพาะที่ไม่มีในโครงสร้างวินโดวส์ (WINDOW STRUCTURE)

ตัววิซวลเบสิกเองสามารถสร้างข้อความเพื่อติดต่อกับคอนโทรลได้ อาจเป็นการขอข้อมูลจากคอนโทรล หรืออาจต้องการดำเนินงานบางอย่างกับคอนโทรล เช่น เมื่อมีการกำหนดค่าของคุณสมบัติ วิซวลเบสิกจะส่งข้อความ VBM SetProperty ไปยังคอนโทรล (BISEARCH.C บรรทัดที่ 54 - 65) ขอให้พิจารณา รูปที่ 3.10 จะเข้าใจการส่งข้อความไปยังกระบวนการงานของคอนโทรลได้ดีขึ้น

รูปที่ 3.10 การส่งข้อความและแฮนเดิลไปยังกระบวนการงานของคอนโทรล

4. โครงสร้างของคอนโทรล (CONTROL STRUCTURE)

เราสามารถอ้างถึงแต่ละตัวตนของคอนโทรลได้ 2 วิธี คือ

- จากแฮนเดิลของวินโดวส์ (WINDOWS HANDLE)
- จากแฮนเดิลของคอนโทรล (CONTROL HANDLE)

เราเข้าถึงโครงสร้างของวินโดวส์ที่มีข้อมูลของวินโดวส์ของคอนโทรลได้ โดยใช้แฮนเดิลของวินโดวส์ และใช้แฮนเดิลนี้ติดต่อกับ API ของวินโดวส์ด้วย

และเราเข้าถึงโครงสร้างของคอนโทรลโดยผ่านทางแฮนเดิลของคอนโทรล โดยวิซวลเบสิกจะจองเนื้อที่ให้กับโครงสร้างของคอนโทรลของแต่ละตัวตน เมื่อแต่ละตัวตนถูกสร้างขึ้นมา โครงสร้างนี้จะเก็บสถานะต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละตัวตนของคอนโทรล (BISEARCH.H บรรทัดที่ 178 - 195)

เราใช้แฮนเดิลของคอนโทรลในการติดต่อกับ API ของวิซวลเบสิก ซึ่งตัว API จะมีวิธีจัดการกับคอนโทรลเองโดยใช้โครงสร้างของคอนโทรล มีอีกวิธีหนึ่งที่จะใช้แฮนเดิลของคอนโทรล ก็คือการอ้างถึง

(Dereference) โดยใช้ฟังก์ชัน VBDerefControl (BISEARCH.H บรรทัดที่ 72) ซึ่งจะคืนค่าตัวชี้ไปยังโครงสร้างของผู้เขียนโปรแกรม (Programmer-defined Structure) ของแต่ละตัวตนของคอนโทรล (BISEARCH.H บรรทัดที่ 59 - 68)

เราใช้โครงสร้างของผู้เขียนโปรแกรม ในการเก็บค่าของคุณสมบัติต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นใหม่ ซึ่งในต้นแบบของคอนโทรลจะมีการกำหนดถึงจำนวนไบต์ที่ต้องใช้สำหรับโครงสร้างของผู้เขียนโปรแกรม (BISEARCH.H บรรทัดที่ 185) และจะต้องไม่ใช่ตัวแปรที่เป็น Static หรือ Global ในโครงสร้างของผู้เขียนโปรแกรมด้วย

5. การติดต่อกันระหว่างวิซวลเบสิกกับคอนโทรล

วิซวลเบสิกจะติดต่อกับทั้งต้นแบบและกระบวนการงานของคอนโทรล โดยมีการติดต่อกันที่สำคัญ ได้แก่ การติดต่อกันเมื่อมีการสร้างและวาดตัวคอนโทรล การติดต่อกันเกี่ยวกับคุณสมบัติ การติดต่อกันเกี่ยวกับเหตุการณ์

5.1 การติดต่อกันเมื่อมีการสร้างและวาดตัวคอนโทรล

เมื่อตัวตนของคอนโทรลคลาสถูกสร้างขึ้น วิซวลเบสิกจะสร้างแชนเดิลของคอนโทรลให้กับตัวตน จากนั้นจึงสร้างโครงสร้างวินโดวส์ ซึ่งจะมีแชนเดิลของวินโดวส์เกิดขึ้นด้วย (ยกเว้นในกรณีของคอนโทรลที่เป็นรูปภาพ) แล้ววินโดวส์จึงส่งข้อความ WM_NCCREATE และ WM_CREATE มายังกระบวนการงานของคอนโทรล (BISEARCH.C บรรทัดที่ 32 - 38)

คุณสมบัติส่วนใหญ่จะถูกนำเข้าสู่หน่วยความจำทันทีที่หน้าต่างถูกสร้างขึ้น โดยอาจจะเป็นในตอนที่มีการนำฟอร์มเข้าสู่หน่วยความจำ หรือมีการวาง (Paste) คอนโทรลมาจากคลิปบอร์ด (Clipboard)

สุดท้ายวิซวลเบสิกจะแสดงรูปร่างของคอนโทรล โดยการเรียกฟังก์ชัน ShowWindow ซึ่งจะทำให้กระบวนการงานของคอนโทรลได้รับข้อความ WM_PAINT (หรือ VBM_PAINT ถ้าเป็นคอนโทรลที่เกี่ยวกับรูปภาพ) (BISEARCH.C บรรทัดที่ 80 - 91) ซึ่งรูปร่างของคอนโทรลจะเป็นอย่างไรนั้นก็จัดการกันที่ข้อความ WM_PAINT นี้เหมือนกับโปรแกรมประยุกต์สำหรับวินโดวส์อื่น ๆ แต่ถ้าเป็นคลาสย่อย (SUBCLASS) ของคอนโทรลคลาสของวินโดวส์ การแสดงรูปร่างของคอนโทรล เราไม่ต้องจัดการเอง ตัววินโดวส์จะจัดการให้

ส่วนการแสดงผลรูปของคอนโทรลในหน้าต่างกล่องเครื่องมือ นั้น เราไม่ต้องจัดการในข้อความ WM_PAINT แต่ในต้นแบบของคอนโทรลจะต้องกำหนดหมายเลข (IDs) (BISEARCH.H บรรทัดที่ 20 - 23 , 186) ของรูปภาพปิตแมพที่จะใช้ในหน้าต่างกล่องเครื่องมือ จากนั้นวิซวลเบสิกจะแสดงภาพปิตแมพนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนคอนโทรลในหน้าต่างกล่องเครื่องมือให้เอง

5.2 การติดต่อกันเกี่ยวกับคุณสมบัติ

จะต้องกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ไว้ใน ตารางข้อมูลคุณสมบัติก่อนเสมอ (BISEARCH.H บรรทัดที่ 109 - 126) จากนั้นอาจมีชุดคำสั่งที่จัดการเกี่ยวกับคุณสมบัติอยู่ในกระบวนการงานของคอนโทรล (BISEARCH.C บรรทัดที่ 39 - 65) ในการกำหนดคุณสมบัติใหม่ขึ้นมา นั้น จะต้องกำหนดด้วยว่าจะให้วิซวลเบสิกติดต่อกับคุณสมบัตินั้นอย่างไรใน 3 รูปแบบต่อไปนี้

- จะอ่านค่าคุณสมบัติด้วยวิธีใด
  - จะกำหนดค่าคุณสมบัติด้วยวิธีใด
  - จะนำคุณสมบัติเข้าสู่หน่วยความจำ และบันทึกคุณสมบัติลงดิสก์หรือคลิปปอร์ดอย่างไร
- รูปแบบของการติดต่อกันนั้นอาจจะเป็นการโอนถ่ายข้อมูลกันโดยตรง , การส่งข้อความหรือใช้ทั้ง

2 วิธี เช่น ในการกำหนดค่าคุณสมบัติ เราสามารถกำหนดได้ว่า จะให้วิซวลเบสิกส่งข้อความ VBM SetProperty ทุกครั้งที่มีการกำหนดค่าใหม่หรือไม่

ในการจัดการกับข้อความนั้น จะมีความยืดหยุ่นสูง แต่ต้องเขียนชุดคำสั่งมากขึ้น แต่ถ้าเรา กำหนดให้วิซวลเบสิกโอนถ่ายข้อมูลกับตารางข้อมูลคุณสมบัติโดยตรง ก็จะต้องกำหนดตำแหน่ง (Offset) ของคุณสมบัตินั้นในโครงสร้างของผู้เขียนโปรแกรมด้วย (BISEARCH.H บรรทัดที่ 83 , 104)

มีคุณสมบัติจำนวนหนึ่งที่มีอยู่แล้วในคอนโทรลต่าง ๆ ของวิซวลเบสิก และเราอาจเขียนชุดคำสั่งเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย หรือไม่ต้องเขียนเลยในการจัดการกับคุณสมบัติเหล่านั้น โดยกระบวนการควบคุมโดยปริยาย (Default Control Procedure) ของวิซวลเบสิกจะจัดการให้เอง (BISEARCH.C บรรทัดที่ 49 , 63) คุณสมบัติเหล่านี้เรียกว่า คุณสมบัติมาตรฐาน (STANDARD PROPERTY) และเราสามารถเลือกคุณสมบัติเหล่านี้มาใช้ได้ ด้วยการกำหนดไว้ในตารางข้อมูลคุณสมบัติ (BISEARCH.H บรรทัดที่ 111 - 113)

5.3 การติดต่อกันเกี่ยวกับเหตุการณ์

เหตุการณ์ต่าง ๆ ของคอนโทรลจะต้องกำหนดไว้ในตารางข้อมูลเหตุการณ์ด้วยเสมอ (BISEARCH.H บรรทัดที่ 158 - 170) ซึ่งถ้าเหตุการณ์นั้นไม่ได้เป็นเหตุการณ์มาตรฐาน (STANDARD EVENT) เราก็ต้องเขียนชุดคำสั่ง เพื่อจัดการกับเหตุการณ์นั้นไว้ในกระบวนการงานของคอนโทรลด้วย

ให้ใช้ฟังก์ชัน VBFireEvent ในการกำหนดว่า ได้เกิดเหตุการณ์นั้นขึ้นแล้ว (BISEARCH.C บรรทัดที่ 214) ฟังก์ชันนี้จะทำให้มีการทำงานตามกระบวนการงานเหตุการณ์ (EVENT PROCEDURE) ของวิซวลเบสิก ในกรณีที่ผู้พัฒนาโปรแกรมประยุกต์ด้วยวิซวลเบสิกได้กำหนดขึ้น

ซึ่งจากการจัดการกับข้อความจากวินโดวส์และวิซวลเบสิกเอง เราก็สามารถกำหนดได้ว่าจะให้เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเมื่อใด

มีเหตุการณ์มาตรฐานจำนวนหนึ่งอยู่แล้ว ที่เราไม่ต้องเขียนชุดคำสั่งใด ๆ เพื่อจัดการกับเหตุการณ์เหล่านั้น โดยกระบวนการควบคุมโดยปริยายของวิซวลเบสิกจะจัดการให้เอง และเราสามารถเลือกเหตุการณ์เหล่านี้มาใช้กับคอนโทรลของเราได้ด้วยเช่นกัน โดยการกำหนดไว้ในตารางข้อมูลเหตุการณ์ (BISEARCH.H บรรทัดที่

160 - 161) อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์มาตรฐานเหล่านี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อส่วนประมวลผลข้อความโดยปริยายได้รับข้อความที่เหมาะสมเท่านั้น เช่น ถ้าเราจัดการกับข้อความของเมาส์เองแล้วคืนค่าทันที เหตุการณ์มาตรฐานคลิก (Click Event) ก็จะไม่เกิดขึ้น (เช่น ถ้า BISEARCH.C ไม่มีบรรทัดที่ 98 เหตุการณ์มาตรฐานดับเบิลคลิก (DblClick Event) จะไม่เกิดขึ้น)

```

1 //-----
2 // BISEARCH.H  TEMPLATE
3 //-----
4
5 //-----
6 // DEFINE ERROR NUMBERS.
7 //-----
8 #define ERR_None          0
9 #define ERR_InvPropVal   380      // Error$(380) = "Invalid property value"
10 #define ERR_BadPicFmt    32000
11 #define ERR_WrongType    32001
12     ....
13     ....
14
15 //-----
16 // Resource Information
17 //-----
18 // Toolbox bitmap resource IDs numbers.
19 //-----
20 #define IDBMP_BISEARCH      8000
21 #define IDBMP_BISEARCHDOWN  8001
22 #define IDBMP_BISEARCHMONO  8003
23 #define IDBMP_BISEARCHEGA   8006
24
25 #ifndef RC_INVOKED
26 //-----
27 // Macro for referencing member of structure
28 //-----
29 #define OFFSETIN(struc, field)  ((USHORT)&(((struc *)0)->field))
30
31 //-----
32 // PROTOTYPE OF ALLS FUNCTIONS IN BISEARCH.C
33 //-----
34 LONG FAR PASCAL _export TreeCtlProc(HCTL, HWND, USHORT, USHORT, LONG);
35 VOID NEAR PaintTree(HCTL, HWND, HDC);
36     ....
37     ....
38
39 //-----
40 // Property list
41 // Define the consecutive indicies for the properties
42 //-----
43 #define IPROP_BISEARCH_CTLNAME      0      // STANDARD PROPERTY
44 #define IPROP_BISEARCH_INDEX        1      // STANDARD PROPERTY
45 #define IPROP_BISEARCH_BACKCOLOR    2      // STANDARD PROPERTY
46     ....
47     ....
48
49 #define IPROP_BISEARCH_VALUETYPE     22     // CUSTOM PROPERTY
50     ....
51     ....
52 #define IPROP_BISEARCH_LISTOFVALUES  26     // CUSTOM PROPERTY
53     ....
54     ....
55
56 //-----
57 // Programmer-defined structure
58 //-----
59 typedef struct tagBISEARCH
60 {
61     ENUM ValueType;
62     ....
63     ....
64     HSZ ListOfValues;
65     ....
66     ....
67 } BISEARCH;
68
69 typedef BISEARCH FAR * LPBISEARCH;
70
71 #define LpbisearchDEREF(hctl)  ((LPBISEARCH)VBDerefControl(hctl))

```

```

73
74 //-----
75 // Property info
76 //-----
77 #define NUM_TYPE 0
78 #define STR_TYPE 1
79 PROPINFO Property_ValueType =
80 {
81     "ValueType",
82     DT_ENUM | PF_fGetData | PF_fSetMsg | PF_fSaveData | PF_fDefVal,
83     OFFSETIN(BISEARCH, ValueType),
84     0,
85     NUM_TYPE,
86     "0 - Number\0" "1 - String\0",
87     STR_TYPE
88 };
89
90 PROPINFO .....
91 {
92     .....,
93     .....,
94     .....
95     ....., ....., ....
96 };
97     ....
98     ....
99
100 PROPINFO Property_ListOfValues =
101 {
102     "ListOfKeys",
103     DT_HSZ | PF_fGetData | PF_fSetData | PF_fSetMsg | PF_fSaveData | PF_fDefVal,
104     OFFSETIN(BISEARCH, ListOfValues),
105     0, 0, NULL, 0
106 };
107
108
109 PPROPINFO BiSearch_Properties[] =
110 {
111     PPROPINFO_STD_CTLNAME,
112     PPROPINFO_STD_INDEX,
113     PPROPINFO_STD_BACKCOLOR,
114     ....
115     ....
116
117     &Property_ValueType,
118     ....
119     ....
120
121     &Property_ListOfValues,
122     ....
123     ....
124
125     NULL
126 };
127
128 //-----
129 // Event list
130 //-----
131 // Define the consecutive indicies for the events
132 //-----
133 #define IEVENT_BISEARCH_CLICK 0 // STANDARD EVENT
134 #define IEVENT_BISEARCH_DBLCLICK 1 // STANDARD EVENT
135     ....
136     ....
137
138 #define IEVENT_BISEARCH_NODEINCREASE 7 // CUSTOM EVENT
139     ....
140     ....
141
142 WORD ParamTypes_NodeIncrease[] = {ET_I2, ET_HLSTR};
143 EVENTINFO Event_NodeIncrease =
144 {

```



```

145     "NodeIncrease",
146     2, 4, ParamTypes_NodeIncrease, "NodeID As Integer, Key As String"
147 };
148
149 WORD .....
150 EVENTINFO .....
151 {
152     .....,
153     ....., ....., ....., .....
154 };
155     ....
156     ....
157
158 PEVENTINFO BiSearch_Events[] =
159 {
160     PEVENTINFO_STD_CLICK,
161     PEVENTINFO_STD_DBLCLICK,
162     ....
163     ....
164
165     &Event_NodeIncrease,
166     ....
167     ....
168
169     NULL
170 };
171
172
173 //-----
174 // MODEL STRUCTURE
175 //-----
176 // Define the control model (using the event and property structures).
177 //-----
178 MODEL modelBiSearch =
179 {
180     VB_VERSION,                // VB version being used
181     0,                          // MODEL flags
182     (PCTLPROC)TreeCtlProc,      // Control procedure
183     CS_VREDRAW | CS_HREDRAW,    // Class style
184     WS_BORDER,                  // Default Windows style
185     sizeof(BISEARCH),           // Size of BISEARCH structure
186     IDBMP_BISEARCH,             // Palette bitmap ID
187     "BiSearch",                 // Default control name
188     "BISEARCH",                 // Visual Basic class name
189     NULL,                        // Parent class name
190     BiSearch_Properties,        // Property information table
191     BiSearch_Events,            // Event information table
192     IPROP_BISEARCH_VALUEINNODE, // Default property
193     IEVENT_BISEARCH_CLICK,      // Default event
194     -1                           // Property representing value of ctl
195 };
196
197 #endif // RC_INVOKED
198
199 //----- EOF. BISEARCH.H -----

```

```

1 //-----
2 // BISEARCH.C TEMPLATE
3 //-----
4 // Contains control procedure for BISEARCH control
5 //-----
6
7 #include <windows.h >
8 #include <vbapi.h >
9 #include "bisearch.h"
10
11 //-----
12 // Global Variables
13 //-----
14 HANDLE hmodDLL;
15
16 //-----
17 // BiSearch control Procedure
18 //-----
19 LONG FAR PASCAL _export TreeCtlProc
20 (
21     HCTL hctl,
22     HWND hwnd,
23     USHORT msg,
24     USHORT wp,
25     LONG lp
26 )
27 {
28     LPBISEARCH lpbisearch = LpbisearchDEREF(hctl);
29
30     switch (msg)
31     {
32     case WM_NCCREATE:
33         lpbisearch->LevelDist = 20,
34         lpbisearch->ScrollBar = 3;
35         ....
36         ....
37
38         break;
39     case VBM_SAVEPROPERTY:
40         switch (wp) {
41             case IPROP_BISEARCH_DELETEDVALUE:
42                 ....
43                 ....
44
45             case IPROP_BISEARCH_VALUEINNODE:
46                 ....
47                 ....
48             default:
49                 return VBDefControlProc(hctl, hwnd, msg, wp, lp);
50         }
51         break;
52
53     case VBM_SETPROPERTY:
54         switch (wp) {
55             case IPROP_BISEARCH_DELETEDVALUE:
56                 ....
57                 ....
58             case IPROP_BISEARCH_VALUEINNODE:
59                 ....
60                 FireNodeIncrease(hctl, 1);
61                 ....
62             default:
63                 return VBDefControlProc(hctl, hwnd, msg, wp, lp);
64         }
65         break; // VBM_SETPROPERTY
66
67     case VBM_METHOD:
68         switch (wp) {
69             case METH_ADDITEM:
70                 ....
71                 ....
72
73             case METH_REMOVEITEM:
74                 ....

```

```

75
76         default:
77             return VBDefControlProc(hctd, hwnd, msg, wp, lp);
78     } // switch (wp)
79     break;
80 case WM_PAINT:
81     if (wp)
82         PaintTree(hctd, hwnd, (HDC) wp);
83     else
84     {
85         PAINTSTRUCT ps;
86
87         BeginPaint(hwnd, &ps);
88         PaintTree(hctd, hwnd, ps.hdc);
89         EndPaint(hwnd, &ps);
90     }
91     break;
92
93 case WM_LBUTTONDOWN:
94 case WM_RBUTTONDOWN:
95     ....
96     ....
97
98     return VBDefControlProc(hctd, hwnd, msg, wp, lp);
99 case WM_NCDESTROY:
100     ....
101     ....
102
103     break;
104     default:
105         return VBDefControlProc(hctd, hwnd, msg, wp, lp);
106     } // switch (msg)
107 } // TreeCtlProc()
108
109 //-----
110 // Initialize library. This routine is called when the first client loads
111 // the DLL.
112 //-----
113 int FAR PASCAL LibMain( HANDLE hModule, WORD wDataSeg,
114                       WORD cbHeapSize, LPSTR lpszCmdLine)
115 {
116     // Avoid warnings on unused (but required) formal parameters
117     wDataSeg = wDataSeg;
118     cbHeapSize = cbHeapSize;
119     lpszCmdLine = lpszCmdLine;
120
121     hmodDLL = hModule;
122
123     return 1;
124 }
125
126 //-----
127 // Register custom control. This routine is called by VB when the custom
128 // control DLL is loaded for use.
129 //-----
130 BOOL FAR PASCAL _export VBINITCC(USHORT usVersion, BOOL fRuntime)
131 {
132     // Avoid warnings on unused (but required) formal parameters
133     fRuntime = fRuntime;
134     usVersion = usVersion;
135
136     // Register control(s)
137     return VBRegisterModel(hmodDLL, &xmodelTree1);
138 }
139
140 //-----
141 // Unregister custom control. This routine is called by VB when the custom
142 // control DLL is being unloaded.
143 //-----
144 VOID FAR PASCAL _export VBT&RMCC(VOID)
145 {
146     ....
147     ....
148

```

```

149     return;
150 }
151
152 //-----
153 // WEP
154 //-----
155 // C7 and QCWIN provide default a WEP:
156 //-----
157 #if (_MSC_VER < 610)
158
159 int FAR PASCAL WEP(int fSystemExit);
160
161 //-----
162 // For Windows 3.0 it is recommended that the WEP function reside in a
163 // FIXED code segment and be exported as RESIDENTNAME. This is
164 // accomplished using the alloc_text pragma below and the related EXPORTS
165 // and SEGMENTS directives in the .DEF file.
166 //
167 // Read the comments section documenting the WEP function in the Windows
168 // 3.1 SDK "Programmers Reference, Volume 2: Functions" before placing
169 // any additional code in the WEP routine for a Windows 3.0 DLL.
170 //-----
171 #pragma alloc_text(WEP_TEXT,WEP)
172
173 //-----
174 // Performs cleanup tasks when the DLL is unloaded. WEP() is
175 // called automatically by Windows when the DLL is unloaded (no
176 // remaining tasks still have the DLL loaded). It is strongly
177 // recommended that a DLL have a WEP() function, even if it does
178 // nothing but returns success (1), as in this example.
179 //-----
180 int FAR PASCAL WEP()
181 (
182     int fSystemExit
183 )
184 {
185     // Avoid warnings on unused (but required) formal parameters
186     fSystemExit = fSystemExit;
187
188     return 1;
189 }
190 #endif // C6
191
192 VOID NEAR PaintTree(HCTL hctl, HWND hwnd, HDC hdc)
193 {
194     ....
195     ....
196 } // PaintTree( )
197
198     ....
199     ....
200
201
202 typedef struct tagNODEINCREASEPARAMS
203 {
204     HLSTR IncreaseStr;
205     int far *NumNode;
206     LPVOID Index;
207 } NODEINCREASEPARAMS;
208
209 VOID NEAR FireNodeIncrease(HCTL hctl, int ldx)
210 {
211     NODEINCREASEPARAMS params;
212     ....
213     ....
214     VBFireEvent(hctl, IEVENT_TREE1_NODEINCREASE, &params);
215     ....
216     ....
217
218 } // FireNodeIncrease()
219     ....
220     ....
221 //----- EOF. BISEARCH.C -----

```